ANY I. Granollers 25 de Agost de 1906. NUM. 17.

EL VALLÉS

Setmanari autonomista

Preus de suscripció

ESPANYA, trimestre, ... 1'50 Ptas.
EXTRANGER, semestre. . . . . . . 4'50 »
Número corrent, 10 céntims. Atrassat, 20 id.

REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ:

Lletjós, 31. — GRANOLLERS

Anuncis y reclams, á preus convencionals.

No s' admeten escrits sense firma.

ELS ORIGINALS NO 'S TORNEN

¿Perqué no escriviu en castellá?

Veusaquí una pregunta que he sentit fer moltes vegades. «¿Perqué no escriviu en castellá? ¿Com voléu que les altres regions espanyoles secundin el moviment autonomista de Catalunya, si no us poden entendrer? Els mals de Catalunya son els mals de tota Espanya. Despulleuvos donchs d' aquest exclussivisme egoista, deixeuvos d' escriurer en catalá als vostres diaris, adoptéu el llenguatge oficial y aixís, quan els periodichs madrilenys escampin maliciosament falses noves pera fer odioses les aspiracions de Catalunya, podréu contestarlos cumplidament, el poble espanyol podrá jutjar de uns y altres, y es ben segur que 's posará al costat de la rahó y la justicia».

Aquest es el rahonament dels esperits simplistes, dels que acostumen á tenir previament resoltes totes les qüestions socials ab formuletas senzillas, com aquell metje que cada dia abans d' anarsen al llit feya les receptes per l' endemá. Son aquells que creuen que les evolucions socials poden arreglarse sempre mitjansant mútues transaccions. Jo coneixía un diputat á Corts que portat per aquest esperit acomodatiu proposava que 'ls diaris catalanistes tinguessin una plana catalana y una de traducció castellana. Aixís tothom quedaría content y 'l poble espanyol podría enterarse.

Hi ha persones que somien sempre, malgrat trovarse envolcallats en la realitat de les coses. Per aquestes persones, passen els fets reals y positius com una imatje cinematográfica sens deixar rastre de son pas. Res els ensenya l' experiencia, perqué per elles els fets, les realitats, les experiencies no son necessaries per inventar ses fórmules preconcebudes.

Pero si aquestes persones se volguessen pendrer la pena d' examinar els fets, prompte 's convenceríen de que si el nacionalisme catalá ha avensat en son camí ha sigut precisament quan ha parlat en sa propia llengua y ab aquella claretat, ab aquella concisió, ab aquella energía que son la seva característica.

Al sortir de Catalunya, no 's trova en cap establiment publich ni un periódich nostre, adhuch els que están escrits en llengua castellana. Llevat dels catalans que s' hi suscriuen directament, de les redaccions dels diaris y d' alguns centres oficials, fora de Catalunya no 's llegeixen altres publicacions que les madrilenyes y les de la regió respectiva y ja sabem quina significació ha donat sempre aquesta prempsa á les nostres campanyes. ¿Com es possible donchs que les demés regions espanyoles ens entenguin si comensen per no enterarse, qualsevulga que siga el llenguatje en que s' escrigui?

En Pi y Margall que durant molts anys de la passada centuria fou quasi l' unich representant de les idees autonomistes dintre l' especial punt de vista de la doctrina federal, volgué portarles fins al cor mateix de la política espanyola y se 'n aná á Madrid creyent que desde allí 'l sentiríen tots els pobles d' Espanya. En castellá va predicarles, á fomentarles en castellá va dedicar totes les seves energíes y no obstant una trista experiencia ens va demostrar que la seva veu fou completament perduda. En Pi y Margall desde Catalunya hauría pogut fer una revolució á tota Espanya. L' atmósfera de Madrid está corrompuda y si no va lograr corromprel á ell perqué hi ha coses que son impossibles, va conseguir quant menys asfixiar els seus ideals devant del poble espanyol que 'ls mirava si no ab hostilitat, ab desdenyosa indiferencia.

Quasi tots els esforsos que abans del gran moviment nacionalista catalá, s' havíen esmersat en pro de l' autonomía, havíen sortit á llum pùblica revestits ab les gales de la retórica castellana. En castellá escrigué en Mañé y Flaquer els seus articles, contestació al discurs que en Nuñez de Arce havía fet al Ateneu de Madrid, célebre polémica prou coneguda perqué tinguém de detallarla. En castellá s' havíen fet els Missatjes y les exposicions als poders públichs sempre que Catalunya tractava de concretar aspiracions ó formular llistes d' agravis rebuts. En castellá 's publicaven á Catalunya quasi tots els diaris de significació política prou important pera influir en els destins de la patria. ¿Y quin resultat ens va portar tota aquesta feyna?

Absolutament res. Les cadencioses armoníes de la llengua cervantina ab que Catalunya feya sentir sa veu, relliscaven suaus y tendres sobre l' aparell auditiu dels nostres polítichs, que 'ns tractaven de egoistes si volíem cridar massa alt, ó tot lo mes ens reconeixíen la qualitat de *honrados* y *laboriosos*, quan ho feyem en forma reglamentaria. Mes quan han sentit á cau d' orella les arestes cantelludes de la llengua catalana, quan Catalunya al recobrar la conciencia de la propia personalitat, ha exteriorisat l' essencia de son esperit, el sentiment colectiu de nova vida, y ho ha fet valentse de son instrument natural, la llengua catalana, aleshores ha sigut quant els sorts de conveniencia han arrivat á compendrer tota la forsa del pensament catalá y tota la energía de la voluntat que vol convertirlo en realitat tangible. Tota l' influencia del moviment nacionalista catalá en la política espanyola, va estretament unida á la difusió de la prempsa catalanista, de la literatura catalana, verdader neixe de la colossal evolució que va formalisarse á fins del sigle passat.

Ha sigut precís parlar clá y catalá pera ferse sentir. Pero abans que tot ha sigut precís comensar pera fer la feyna de casa. La reconstitució de la personalitat catalana ha sigut l' obra gegantina d' aquets últims anys, y aquesta no 's fa mes que parlant en catalá. La tasca no está acabada encare; se 'n falta bon xich. Pero aquesta obra de ressurgiment, aquest esfors de propia reconstitució feta á casa, es lo que comensen á admirar les demés regions espanyoles. La campanya pe 'l fet, la predicació per l' exemple es lo que ha portat l' empenta poderosa sobre 'ls pobles dormilegues y avuy comensen á espurnejar per tot Espanya manifestes aspiracions de revindicació nacionalista.

Aquesta ha sigut l' obra de la llengua catalana. Negarli are la beligerancia en la rápida evolució actual envers la resurrecció d' Espanya, fora una ingratitut monstruosa y un erro fatal quines conseqüencies no tardarien á deixarse sentir.

E. XALABARDER.

****

Tres lloros muts

La Tribuna, diari de Barcelona que fins fa poch ha sigut canalejista (sembla mentida que encara hi hagi qui tingui la..... desaprensió de dirse canalejista) publicava un article anunciant una campanya contra 'l caciquisme de Granollers, article briós, plé d'accents nobles com tota la valenta campanya que ara porta a terme a aquell diari en pro de Catalunya.

El Vallès. Setmanari autonomista, 25/8/1906, p. 1 / Col·lecció de premsa i butlletins / Arxiu Municipal de Granollers

Tota la prempsa de Barcelona que no está venuda al Govern, ne parla dels atropells y de la barra descomunal dels nostres cacichs, pero per lo que's revela en aquell article, sembla que la patriótica campanya de *La Tribuna* referent al Districte de Granollers será de tanta forsa com la que ab tan acert ve realisant desde fa temps *La Veu de Catalunya.*

Senyala *La Tribuna*, els homes que s' han emprés la trista tasca en aquest Districte d' apoyar la inmoralitat administrativa en tots els Ajuntaments que poden y de sembrar discordies y fomentar insanes passions. En Comas y Masferrer, Senador, en Travé Diputat a Corts y en Barangé, Diputat Provincial. ¡Insignes defensors del pudrimaner del Districte! ¿Qui son aquets senyors se pregunta el diari barceloni? ¿Quins merits han contret? Ni en Comas al Senat, ni en Travé al Congrés ni en Barangé a la Diputacio, han dit may una sola paraula, may han sapigut confegir dos mots. No podien passar mes triats, perqué realment es dificil trobar tres homes mes inutils, que menos serveixen per el carrech que respectivament desempenyen, perque ni de paraula, ni per escrit, ni dintre les comissions, han demostrat may interessarse per un assumpto beneficiós, entendrel y trevallar per durlo a la práctica.

Pero en cambi serveixen pera rastrejar per el Govern Civil, intentant fer passar gar ces per perdius al Sr. Manzano y entenentse ab determinats subordinats del Governador pera fer la trabeta a les persones de be y fer surar als qui en els seus respectius pobles son odiats.

El senyor Manzano, ja comensa a estar escamat d'aquets subjectes, pero convé que fassi un acte d'energía, treyentsels del devant.

Ben servit está'l Districte de Granollers ab aquets tres senyors; tres lloros muts que ni una sola vegada han fet lluir el Districte que dos d'ells representen, pero que sempre constantment, l' estan cruxificant.

Deixentlo d' una vegada 'l Districte, que si no ell us deixará a vosaltres y a no tardar. Y tant com meś tardeu, mes sorollosa será la vostra caiguda.

****

La Viticultura y la Crissis Vinícola

La viticultura europea pateix y brega en mitj de dificultats que semblen invencibles. Els viticultors de cada país se reuneixen en sindicats y congressos ahont aboguen per la protecció, nomenant juntes, comissions, delegacions ó comités pera demanar aussilis als Goberns. Com es molt natural atendrer als interessos importantíssims que representa el ram Viti-vinícol, cada un d' aquets Goberns procura donar á sos productes nacionals la major protecció possible, siga ab noves tari fes de aduanes, ab lleys prohibint els fraus ó ab privilegis concedits á favor dels vinicultors.

Peró apesar d' aquestos esforsos realisats en tots els paissos per son Gobern respectiu, la crissis aguda y irritant se perllonga, la viticultura y son comers corresponent gimeixen baix un pes irresistible sens esperansa de llibertació ó salvació.

Encara que'ls Poders públichs siguen molt sensibles á la ruina eminent d'una classe molt respectable de contribuyents, es vist ja que la protecció gobernamental es insuficient pera cambiar l' estat actual de la crissis. Les tarifes aduaneres y les lleys protectores son remeys palatius impotents pera restablir l'equilibri entre la producció y la consumació. Es donchs un error esperar d' aquesta part, la resolució del problema vitícola.

Persones molt respectables y dignes de la consideració general, están gestionant desde fa temps, pera obtindrer facilitats en la destilació dels excedents dels vins á les bodegues. Admetent que les necessitats dels pressupostos permetessen concedir algun privilegi ó facultat als viticultors, es cert que aquest recurs permetería momentáneament desembrassarse del excés de caldo y vuydar les cubes necessaries pera l' allotjament de les futures cullites. Peró, el remey estaría com ja hem dit, momentani, donchs que la sur-producció del alcohol produiría sa natural depreciació. Ademés, com son molt numeroses les substancies alcoholisables, la crissis s'extendría alashores á tots aquestos productes. No veig donchs probabilitat d' éxit y, encare que la viticultura fos privilegiada, tampoch no serviría aixó á la resolució de la crissis, sinó que la situació quedaría allavors intolerable.

Convé donchs meditar y buscar judiciosament els medis als quals se puga acudir pera sortir de tan alarmant situació.

La sortida dels vins pera 'ls mercats extranjers es un factor important, quant es facil la colocació á preus remuneradors, peró dupto que's puguen obtenir resultats apreciables perqué en la actualitat es dificil alcansar preus satisfactoris, á conseqüencia de la corrent irressistible que arrastra totes les produccions cap al barato. No debém ilusionarnos, hi ha que lluytar constantment ab la competencia de tots els paissos productors y els mercats extranjers quedarán á la gracia de la producció económica.

Fora d' alguns vinyats privilegiats quina reputació es merescuda y coneguda; la tendencia que existeix actualment, en criar vins de marca, sería un error, perqué al igual del alcohol, la surproducció produiría sa depreciació. Ademés se deu tenir en compte: Primer: que la gent rica consumidora, es relativament poch numerosa y per conseqüent gasta poch. Segón: que la venda dels vins de luxo exigeix una propaganda molt costosa aixís com cuydados especials quins gastos poden ser soportats únicament per els vins classificats y de preus de venda sumament elevats.

Els obrers, la classe treballadora en general, aquí está la sortida y el consum de la gran cullita universal; peró, pera buidar les bodegues, aquesta llegió de treballadors, que pot consumir el noranta cinch per cent de la producció, exigeix que se li ofereixin vins sans y barato, no vol vins sofisticats que desarreglen els organs digestius y priven les forses. La venda del ví natural de la vinya á preu barato es l' unich medi de reprimir y de prohibir el frau. Ademés, al meu semblar, es també l únich medi que pot restablir l' equilibri entre la producció y la consumació.

Sento ja la veu de tots els viticultors objectant que es impossible vendrer el ví barato, donchs que'ls cuidados que exigeix el cultiu actual de la vinya son molt costosos y superen á sa producció. Peró, será pitjor la situació económica, si no 's ven ó 's pert una part ú la totalitat de la mateixa.

Llegí rescentment un párraf d' un eminent viticultor M. Lignon que deia: "La *veritat económica* d' un temps pot ser l' *error* d' un altre temps.

Que en la críssis actual no 's te suficient compte del cambi experimentat per els factors económichs desde trenta anys". Lo que 's pot interpretar del modo següent: "que la "vinya empeltada, sulfatada y ensofrada que "enriquía a son propietari fa ja vinticinch ó "trenta anys; la mateixa vinya arruinará avuy "á son duenyo per els gastos que requereix "pera poguer viurer".

Fa pena confessarho y no ignoro quants disgustos me valdrá la meva indiscreció per la qual accepto en absolut tota la responsabilitat, donchs crech sincerament que tot el vinyat actual quedará totalment abandonat á causa dels gastos insostenibles que exigeix y que 's reemplassará prompte per els híbrits productors directes, resistents, de bona fructificació y producció.

Quants coneguin ó hagin visitat plantacins d' híbrits, empendrán seguidament la reconstitució de sos vinyats. Es el cultiu económich que permet disminuir el preu de la producció del ví. Es el factor mes inmediat y segur pera solucionar la crissis y el problema vitícola.

Eugeni GERMAIN.

Cardedeu, Agost 1906.

****

Crónica Comarcal

Caldas

Preus del últim mercat: Gallines de 11 á 14 pesse tes parell; pollastres de 5 á 6 pessetes parell; patates de 4 á 4'50 Ptes. quinta; monjetes paretanes á 31 Ptes. cuartera; monjetes ganxet á 37 Ptes cuartera; ous á 1'65 Ptes. dotzena; conills á 2 Ptes un.

═

S' están fen gestions pera contractar una de les millors companyías d' ópera de la capital á fi de donar dugues funcions en el Cassino en la vinenta festa del Aplech. Les demés societats se preparen també al mateix objecte. Resultará una bona festa major de qual programa donarém compte aviat.

═

L'Ajuntament obsequiará ab una gira campestre á á la colonia escolar que estiueja en aquesta Vila.

═

Si no hi ha res de nou el dia 23 del mes vinent, se celebrará l' acte de posar una lápida al Prat de Dalt en recort d' haverhi escrit allí en Balmes, la seva celebrada obra *El Criterio.*

Se fará ab molta solemnitat.

N' anirém donant detalls.

Llerona

Els suscriptors en aquest poble de EL VALLÉS, han d' estar molt agraits al carter perqué 'ls hi estalvía la feina de llegirlo, donchs no 'l reben casi may.

Fem aquesta advertencia y mes enllá ne farén una altra si convé.

═

Se comensa á parlar de la festa major.

Aquest any sembla que també hi haurá partits y partidets, en detriment de la butxaca de tots y de lo que convindría pera passar be y alegrement les festes

¿No 's podría prescindir de petiteses y de passions tontes?

No creyém que aquest estat de divisió se manifesti també en les funcions d' iglesia y volem creure que malgrat l' empenyo d' alguns se seguirán les costums tradicionals y se dispensarán els deguts respectes á tothom qui se 'ls mereixi.

El Vallès. Setmanari autonomista, 25/8/1906, p. 2 / Col·lecció de premsa i butlletins / Arxiu Municipal de Granollers

La Garriga

En el Circol de Recreu continua donantshi la serie de funcions teatrals corresponents a la present temporada d' istiu. N' está encarregada la companyía de alta comedia que dirigeixen els primers actors don Joan Torelló y don Ramon Caralt y en la que hi pren part d' una manera admirable la primera actriu donya Dolors Puchol.

Pera demá diumenge hi han anunciades les obres *Una Senyora sola, Bodas de Plata* y *Un sogre de Democles*.

Com que aquesta companyía ja es coneguda d' al altres anys no cal dir que 'l Circol de Recreu en hores de funció se veu molt concorregut.

Mollet.

D' una manera complerta y lluhidíssima ha celebrat aquet poble la festa major d' enguany, realisantse tots el actes anunciats en el programa á gust de tothom.

La concurrencia de forasters que atragué la passada festa major, fou tant extraordinaria que ningú recorda haverla vista igual

Lo mes notable y que mes be diu en favor de Mollet, es el que no 's tingués de registrar el mes petit incident ni quedés cap classe de ressabi á conseqüencia de mal enteses competencies, com en freqüencia hem vist aquí y altres poblacions en époques no molt llunyanes.

La nombrosa concurrencia passá els dos dies de festa major en complert moviment, donchs que á cada moment se realisaba algun ó altre espectacle. El Certamen d' aucells; l' ofici diví; la tronada; les danses; l' Orfeó; els balls de tarde; les serenades y els balls de nit ocuparen totes les hores del primer dia, divertint á totes les persones de Mollet y forasters.

El repartiment de premis als alumnes de les escoles públiques; les danses; el tir de rodella; el abastar el pollastre á dalt del pal ensabonat; els balls de tarde y nit y el castell de fochs satisferen als respectius espectadors del segon dia.

L' Orfeó «Nova Catalonia» se portá d' una manera admirable, satisfent als oyents que entussiastes pels cants de la nostra terra, dispensaren molts aplausos als orfeonistes. Al final de la primera part del concert en Vicens Plantada, president de la Agrupació Catalanista d' aquest poble, feu ofrena d' una rica corbata brodada per dues senyoretes aymants de nostres propies costums, al Director de l' Orfeó, perqué sa bandera ostenti, per allí hont vagi, una penyora de gratitut que Mollet expressá á dit Orfeó. L' acte de colocar dita corbata á la bandera el públich ho celebrá en forts aplaudiments y viscas.

Acabat el concert els orfeonistes foren obsequiats ab un refrigeri, y acabat aquest ja de vetlla, l' Orfeó volgué obsequiar particularment al Centre Catalá y á son President senyor Plantada y á la esposa del nostre Alcalde, que, per no sortir de casa, no pogué assistir al concert, cantant en els dos respectius domicilis tres cansons escullides de son nombrós repertori.

Molt concorregut fou el tir de rodella, nou per moltes persones d' aquí. L' espectacle que aplegá mes públich fou el magnífich castell de fochs que 's dispará al mitj de la carretera. La desfilada d' aquest darrer número del programa, fou del tot alegre y hermosa per la duració y per comentar tothom ab satisfacció el conjunt de la festa major, no comú en poblacions de la nostra categoría.

A cada entrada de poble s' hi aixecaren archs que indicaven que Mollet volía rebrer als forasters de diferenta manera que 'ls dies regulars. Alguns carrers s' adornaren y en tots s' hi destacaba la nota dominant en les festes majors de poblacions regenerades, com les manifestacions d' afecte per la nostra terra y ses costums. Al campanar adornat ab molt gust, hi onejaba la bandera de Catalunya.

═

Per are políticament encara viuen els regidors regeneradors, tantes vegades amenassats á plasso fixo.

Sembla que no fiant prou en que 'ls capritxos dels cacichs se realisin en el Govern Civil, pretenen, y aixís ho pregonen á veu alta, que sigui el jutje d' instrucció l' encarregat de realisar lo que fins are no han conseguit, de sospendre als regidors de tremp que no 's doblega, mitjansant un processament en merits d' una querella que 'l nostre Secretari senyor Alsina te presentada per injuria contra quatre regidors que intervingueren en l' expedient que s' instruí contra el dit senyor Alsina. Si aquest criteri surés, qui fora el que voldría acceptar l' encarrech d' instruir cap mena d' expedient? Ningú, perque tota persona que ho acceptés perillaría de veurers processat en cumpliment d' un deber.

Ab la jurisprudencia que hi ha sobre aquest cas particular, no hi ha cuidado que per ara ens veyém privats dels regidors que elegirem pera administrarnos.

Granollers.

Dimars se varen efectuar á la iglesia parroquial els funerals per l' ánima de don Miquel Joseph y Macip, pare del nostre impresor.

L' acte se vegé molt concorregut, repartintse uns elegantissims recordatoris tirats a la nostra imprempta, contenint á la cara del devant un relleu molt escayent.

Repetím a la familia Joseph la expresió del nostre pésem.

═

Be 's prepara la festa del Certamen. La Comissió Organisadora ha posat en coneixement dels senyors del Jurat Literari y del Musical, l'acort de celebrar la Festa.

Formen el Jurat Literari: D. Ferrán Agulló y Vidal, Mestre en Gay Saber, President; D. Ferrán de Sagarra, D H. Carrera y Miró, D. Manel Folch y Torres y D. Ferrán Canellas, Secretari.

Formen el Jurat Musical; D. Domingo Mas y Serracant, D. Adriá Esquerrá y Mossen Joseph Colomé Pbre.

Aquets dies se repartiran les invitacions entre 'ls qui tenen dret a tenirne.

La suscripció de protectors del Certamen, es molt afavorida per persones de totes les classes socials.

Els palcos de platea de que disposa la Comissió, seran sens dubte aquets dies, molt solicitats,

La festa tindrá un atractiu que no solen pas tenir els Certamens d'aquesta naturalesa, y es que seran cantades, acompanyades al piano, algunes de les cansons catalanes que varen ser premiades; s' han encarregat d' aquesta tasca, distingides senyoretes que ja en altres ocasions han demostrat el seu mérit.

Tot fa creure que's prepara una solempnitat espléndida, que donará molt relleu y molta importancia a la nostra festa major, portant a Granollers significades personalitats y bon número de families de les colonies estiuenques dels pobles veins.

═

Notes de Festa Major.—La orquesta encarregada d' executar les sardanes que 's tocarán per la Festa Major es la *Principal de Perelada*.

Al Cassino el primer dia de la Festa Major s' hi representará la sarsuela *Campanone* y en el Centre Catolich el drama *La Carcajada*.

Al tercer dia al Cassino s' hi fará *La canción del nánfrago* del mestre Morera.

═

—**Sulfats de Coure DEBRIEG.**—D' acció segura y aplicació senzilla y económica.

Dipósit y venda: *Manel Tort.*—Granollers.

****

AVÍS

Al objecte de donar á coneixer ab el temps degut á nostres llegidors les festes que celebrará aquesta vila de Granollers durant els dies 1, 2, 3, 4 y 5 de Setembre, publicarém el número vinent el divendres en comptes del dissapte.

Per aquest motiu demanem als corresponsals que 'ns envihin les correspondencies el dijous.

Contra la prempsa criminalista

Sr. Director de "La Vanguardia"
Ciutat

Distingit senyor: Li remerciém que vulgui fer insertar en el diari de sa digna direcció l' adjunt escrit del que se n' envía cópia á la majoría de la prempsa de Barcelona y del reste de Catalunya.

Essent ab aquest motiu sos servents.

LA REDACCIÓ DE LA TRALLA.

Lo que succehelx ab certa prempsa

Senyor En *Joan de la Bandera*,
corresponsal de *los sucesos* en Barcelona.

Si no tinguessim á gran satisfacció haver sigut els iniciadors d' una profitosa campanya contra la prempsa criminógrafa y criminóloga; si, com á tals, no haguessim estat aludits per vosté en l' article *Lo que sucede con "los sucesos"* deixaríem, potser, d' atrevirnos á pregar al mateix periódich que insertá aquell, que volgués publicar una contestació nostra; y de pregar als demés diaris d' aquesta ciutat y á tota la prempsa de Catalunya que donguessin cabuda á n' aquestes modestíssimes quartilles, quín esperit hourat y altament moralisador posém enfront del que de cap manera podém creure més que interessat y gens sincer, puig es sols produhit pel despit de la positiva baixa, cada setmana més gran, en la venda del periódich que vosté sent á honor representar y nosaltres á atacar ab totes nostres forses.

La seva confessió de que 'ls grans sociólechs consideren perniciosos els relats y—potser sobretot—la explicació gráfica dels crims, destrueix per complert les estatístiques que hagi pogut fer de la criminalitat *antes* y *después* de *los sucesos* Y, ademés, les destrueix la circunstancia de que una campanya iniciada pels que *no hablan ni escribían del todo bien*, hagi estat seguida per la majoría dels periódichs de Barcelona, de Catalunya y per alguns de fora; y no ha estat tant que fins l' han patrocinada els dos que—segons sembla—son pera vosté els únichs correctes, la actual *La Tribuna* y *La Vanguardia*.

La fidelitat, que vosté ínvoca tantes vegades, en la transcripció dels fets criminosos, sobre no tenir resultats mes que negatius pera la moralisació pública, quedá esborrada ab la publicació d' un gravat que representava *En Morral fabricant la bomba*...Tampoch pot existir aquella *fidelitat* en la presentació dels *crims misteriosos* que, pel sol fet de serho, deixen de poguerse fer gráfichs.

Mes *fidelitat* hi ha en la vista de les *corridas de toros*, y, malgrat ella, ó potser á causa de ella, son molts els que, ni catalans ni castellans—com vosté—, d' aquí y d' allí están segurs y convensuts de que aquell espectacle es inmoral per quant fa creixer y revíure en els homes l' innat instint brutal

Arguments pera destruir ses peregrines afirmacions, podríem aduhirne tants que no serien prous les columnes d' un diari pera enclourels tots Mes no siguent nostre desitj altre que 'l de respondre—ja que s'ens ha aludit indirectament—havém de dirli que seguirém nostra campanya ab la mateixa fermesa que fins are, fins á que desaparegui la causa que la motivá.

Tanquém, donchs, nostre escrit no sense haver fet constar que, al paragraf del de vosté que 's refereix als jurats, se li respondrá oportunament desde 'l periódich *La Tralla*, puig que mereix capítols apart per quant es inspirat per quelcom que sobrepuja al interés material de vosté y de *los sucesos* que es el que li ha fet publicar *Lo que sucede con los sucesos* en *La Vanguardia* del dia 21 del que s m

Y fent constar que no necessitém entaular polémiques (que no seguiríem desde la prempsa diaria) ens plau cridar la seva atenció sobre la teoría de qu' es útil el seu setmanari perqué publica, ademés dels crims, festes, avensos de progrés, coses rares y curioses, diguentli:

Si fos cert que la presentació gráfica dels crims commogués al poble en el sentit de ferlos repulsius: ¿no ho sería també que la presentació gráfica dels avensos de progrés, de les festes, etz , els faría repulsíus al mateix poble?

Ja ho saben els periodistes que *han comés la estupidesa* de seguir nostra campanya: es explicant inmoralitats com se moralisa 'l poble. ¿Que fan, que no 's converteixen tots en uns *los sucesos*. ..?

La Redacció de LA TRALLA.

23 Agost 1906.

Imprempta de Jaume Joseph.—Granollers.

El Vallès. Setmanari autonomista, 25/8/1906, p. 3 / Col·lecció de premsa i butlletins / Arxiu Municipal de Granollers

"EL NORTE"

Compañía Anónima de Segurs contra incendis

CAPITAL SOCIAL 5.000.000 de Ptes.

Agent: **Ramon Raméntol.**—*Lletjós, 31.*—**GRANOLLERS**

EL ÁGUILA

Magatzéms de Robes fetes pera Senyors y Noys

SECCIÓ Á MIDA

GORRES, IMPERMEABLES, MANTES Y ABRICHS DE TOTES MENES.

Plassa Real, 13.-BARCELONA

Imprempta "La Industria"

de

JAUME JOSEPH

Santa Elisabet, 3.--GRANOLLERS.

Treballs económichs pera 'l Comers y la Industria.
Material modern pera obres y revistes.
Especialitat en esqueles mortuories

Banch Vitalici d' Espanya

Segurs de Vida

Capital Social.	Ptes.	15 000.000
Reserva en 31 Desembre 1903. . . .	„	17.638.509
Capitals assegurats desde la fundeció de la Companyía fins á 31 Desembre 1904 .	„	447.209.151'76
Pagat als assegurats fins á igual fetxa.	„	30.758.545'62

Aquesta Societat se dedica á constituir capitals pera la formació de dots, redempció de quintes y demés combinacions análogas, rendas vitalicies, inmediates ó diferides y compra d' usu fructes y nues propietats.

Domicili Social: **Ample, 64.-BARCELONA.**
Delegació á Granollers y son partit: Carles Guimerá.-**Plassa de la Corona, 5.—GRANOLLERS.**

Publicacions ESTVDIS

Edicions Populars

HISTORIA DE CATALUNYA

Recopilació y resúm de totes les publicades per eminents historiadors fins á la fetxa.
Desde'ls temps primitius fins al meeting de solidaritat catalana, celebrat á Girona el dia 11 de Febrer d'aquest any.
Obra d'estudi y propaganda.
Redacció á carrech de coneguts literats catalans.
Mapes y grabats.

Quaderns dezenals de 16 planas á 10 centims.

S' admeten suscripcions en l'Administració d'aquest periódich (carrer de Lletjós, 31.—GRANOLLERS).

SASTRERIA DE

J. GUASCH

Plassa del Bestiar, 42.--GRANOLLERS.

Tinch la satisfacció de participar á mos clients y al públich en general haver rebut els géneros de la temporada d'ístiu.

Trajos desde 40 á 100 pessetes

PROMPTITUT, ECONOMIA Y ESMERADA CONFECCIÓ

Agencia general de Negocis

DE

MANEL TORT. - Plassa de la Corona, 6 - Granollers.

Aquesta casa, s' encarrega de la tramitació y despaig de tota classe d'assumptes Judicials, Administratius y particulars; Representacions, Procures, Comissions: compra, venda y administració de tota classe de propietats, cens y dominis; préstems hipotecaris y en lletres; cobro de crédits de totes procedencies; Altes y Baixes de Contribució: Reclamacions; Redempció y venda de Cens; Procediments executius pera totes les Corporacions, Entitats y Oficines autorisades; Liquidació de drets Reyals; Associació y expedients de quintes; Serveys y trevalls especials pera 'ls Ajuntaments y Secretaris; etc ; etc.

Tractes y honoraris convencionals. **Abonats de varies classes ó tarifes.**

El Problema Catalán obra escrita pel diputat provincial don Francisco Pí y Sunyer.—Preu: **30 céntims.**—Se ven á l' Administració d' aquest setmanari. (Lletjós, 31.—Granollers).

Disponible

El Vallès. Setmanari autonomista, 25/8/1906, p. 4 / Col·lecció de premsa i butlletins / Arxiu Municipal de Granollers